

*Athen-*manifestet

EUROPEAN TRADE UNION CONFEDERATION (ETUC)

Athen-manifestet

Det sentrale spørsmålet for europeiske fagforeninger i dag er at finanskrisen som påvirker Hellas, Irland og Portugal og den mer generelle sparepolitikken i andre medlemsland, utøver et press nedover på lønninger, offentlige tjenester, trygder, pensjoner og arbeids- og levestandarder.

DEFS blir urolige over de negative konsekvensene så langt når det gjelder redningsaksjonene i form av tilførsel av likviditet til økonomiene i nød i regi av EU og Det internasjonale pengefondet. De strenge sparetiltakene som er pålagt, for eksempel i Hellas, Portugal og Irland, har gjort situasjonen verre, og de berørte landene står overfor en lang periode med fortsatt lavkonjunktur, økende gjeldsbyrde, press på arbeidsstandarder og arbeiderrettigheter og arbeidsledighet. Det er en reell fare for at forskjellige land og deres befolkninger blir enda sterkere belastet med gjeld, med store farer for Europa og EU-medlemsstatene.

DEFS krever derfor snarest en viktig politisk endring i EUs tilnærming og at EU sørger for å gi effektiv bistand til land i vanskeligheter.

Den nye Euro Plus-pakten som gjelder for Eurosonen og seks andre økonomier har vidtrekkende konsekvenser, spesielt for lønninger siden den inneholder anbefalinger til medlemsstatene om:

- sammenligninger av lønnskostnader per enhet,
- fiendtlighet til indeksregulering av lønninger og mer generelt til sentraliserte forhandlinger,
- kobling av lønninger til produktivitet som ikke inkluderer inflasjon,

- press nedover på lønnsøkninger i offentlig sektor og i noen tilfeller også på minstelønn, med konsekvenser for privat sektor,
- press nedover på pensjonsrettigheter og tidlige pensjonsordninger,
- innføring av streng budsjettmessig og konstitusjonell kontroll på offentlig gjeld og utgifter.

DEFS hevder at denne tilnærmingen er helt uakseptabel for fagforeningene i Europa og vil arbeide på alle nivåer for å opprettholde følgende prinsipper:

- lønninger er ikke fienden i økonomien, men motoren, som skaper vekst og arbeidsplasser;
- autonomien til partene i kollektive forhandlinger og lønnsforhandlinger må respekteres, men fagforeningene bør koordinere kollektive forhandlinger bedre;
- kjøpekraften på arbeidernes lønninger må forbedres, med økninger som er i tråd med inflasjon og produktivitet, og må samtidig opprettholde eksisterende indeksreguleringsordninger for lønninger med det overordnede målet om rettferdig fordeling av rikdom;
- prosessen mot inntektsulikheter må reverseres;
- kampen mot lønns- og skattereduksjoner må intensiveres, og prinsippet om lik lønn for likt arbeid må gjelde;
- pensjonsrettigheter og -systemer må være beskyttet og sikre anstendige levekår, og
- reglene om offentlig gjeld må tilpasses økonomiske realiteter og eksepsjonelle omstendigheter og ikke fremprovosere nedgangstider og samfunnsmessige konsekvenser gjennom strenge sparetiltak.

I denne sammenhengen er vi fast bestemt på å

- bekjempe den økende makten på ytterste høyre fløy og deres trange nasjonalistiske allierte og å stå for et sosialt Europa, og vi vil være aktive med dette som mål ved de neste europeiske parlamentariske valgene;
- bekjempe arbeidsledighet, økende ulikhet, usikre arbeidsplasser og offentlige sparebudsjetter;
- mobilisere for å skape vekst og bærekraftig utvikling;
- arbeide for større styrke i fagforeninger og medlemskap og
- utvikle en felles reaksjon på et stadig mer integrert europeisk arbeidsmarked.

Alt dette vil være kjernen i DEFS' arbeid i 2011-2014. DEFS vil:

1 kjempe for en europeisk nyordning for arbeidstakere, **mot** sparebudsjetter, kutt i lønninger, trygd og offentlige tjenester, og **for et europeisk økonomisk styresett som tjener interessene til den europeiske befolkningen og ikke markedene**, inkludert kvalitativ vekst, full sysselsetting, for å styrke den europeiske sosiale modellen. Viktige eksempler er: en økonomisk transaksjonsskatt, harmonisering av selskapsbeskatningsgrunnlaget, minimumsskattesatser for selskaper, ta skritt mot Eurobonds og tiltak for å beskytte investeringene for fremtiden mot blind sparepolitikk.

2 kreve og kjempe for at grunnleggende sosiale rettigheter prioriteres foran økonomiske frihet og følgelig verne om dette prinsippet i en **protokoll om sosial fremgang** i europeiske traktater, i et revidert **direktiv**

om utsending av arbeidstakere og i den **indre markedsforskriften** som er kjent som "Monti II".

3 sette **flere og bedre arbeidsplasser** øverst på den europeiske dagsordenen og i kjernen av EUs økonomiske styresett og gjenspeile dette i den europeiske sosiale dialogen så vel som i evalueringen av 2020-strategien og Single Market Act (lov om det indre markedet i EU).

4 kreve koordinerte tiltak mot **arbeidsledighet blant ungdom** med garantert tilgang til utdanning, opplæring og arbeidsplasser, og investere i et godt utdanningssystem fra tidlig barndom til høyere utdanning.

5 prioritere **forbedring av arbeidsforholdene** for alle europeiske arbeidstakere, bekjempe svart arbeid, korrupsjon og svart økonomi og **sosial og lønnsdumping, gjennom lovgivning** og i den sosiale dialogen.

6 utvikle **fellestiltak** sammen med europeiske arbeidsgivere for å skape grønne arbeidsplasser, vekst og investeringer, bærekraftig næringspolitikk, utdanning og opplæring.

7 handle slik at **alle arbeidstakere**, uansett form for arbeid, kan leve et anstendig liv og være beskyttet gjennom kollektive avtaler og/eller lovgivning, sikre likebehandling, og at de kan nyte arbeidstakeres rettigheter.

8 kreve **effektiv og streng regulering av finansmarkedene og ratingbyråer**, få slutt på skatteparadis, en økonomisk transaksjonsskatt og sette en stopper for overdrevent høye lønninger, fallskjermer og bonuser til ledere.

9 kreve nye systemer for **selskapsledelse** for å fremme bærekraft, langsiktighet og rettfærdige lønnsnivåer for alle – et system hvor europeiske samarbeidsutvalg, fagforeninger og arbeidstakerinformasjon, konsultasjon og deltakerrettigheter må spille en fundamental rolle.

10 aktivt bidra til å håndtere en **rettfærdig overgang mot en lavkarbonøkonomi**, blant annet gjennom sosial dialog, støtte til forskning og innovasjon innen nye teknologier og energieffektivisering.

11 støtte **offentlige tjenester** og kjempe mot reduksjoner som følge av sparekutt og økende privatisering, sikre deres viktige bidrag til demokratisk utvikling, bærekraftig vekst, sysselsetting og sosial velferd.

12 arbeide aktivt for likestilling mellom kjønnene og bekjempe **alle former for diskriminering** på grunnlag av kjønn, rase, religion, alder, funksjonshemming og seksuell legning. EU som helhet må ta ledelsen for å finne løsninger i forhold til eksterne migrasjonsstrømmer basert på vår satsing på likestilling, frihet, demokrati og rettssikkerhet, som er nedfelt i traktatene.

13 beskytte **immigrantarbeidere** ved å fremme gjensidig anerkjennelse av fagforeningsmedlemskap og kreve lik lønn for likt arbeid og arbeid av lik verdi, basert på vertslandprinsippet og kjemper mot rasisme og fremmedfrykt. Dessuten må alle immigrantarbeidere må ha rett til å bli orientert om sine rettigheter i vertslandet.

14 forbedre **helse- og sikkerhetsstandarder**, blant annet ved å kjempe for arbeidstidsordninger som beskytter helsen og setter en stopper for alternative valg, overvåke avtalene om stress, gjennomføre ILOs

anbefalinger om AIDS, vold og trakassering på arbeidsplassen, prioritere muskel- og skjelettplager, styrke Arbeidstilsynet, beskytte personopplysninger, gjennomføre REACH-regelverket om kjemikalier fullt ut, øke opplæring og vie én dag i året til å feire og fremme arbeidet med helse- og verneombud.

15 bistå i **EU-utvidelsen** ved å arbeide med partnere i Tyrkia og Vest-Balkan.

16 støtte **rettfærdig og bærekraftig globalisering**, inkludert EUs samarbeidsavtaler (men ikke nødvendigvis alle bilaterale handelsavtaler, særlig den med Colombia) og jobbe tett sammen med IFS og TUAC.

17 fremme den **europeiske sosiale modellen som en positiv og bærekraftig modell for utviklingen i verden**, og kjempe sammen med IFS for fagforeningsrettigheter globalt.

18 støtte **Pan European Regional Council (PERC)** og underregionale aktiviteter i Europa og også fagforeninger og sosiale dialog i **Euromed**-regionen, fremme forbindelser med fagforeningsorganisasjoner i Afrika, Nord- og Latin-Amerika og Asia

19 kreve **retten til å streike om internasjonale problemstillinger** og fremme kravet om et **spesifikt arbeidskammer** i Europadomstolen.

20 maksimere bruken av alle **midler** som er tilgjengelige for DEFS til å forbedre virkningen av fagforeningsdagsordenen på europeisk nivå, dvs. ved hjelp av kampanjer og mobilisering, EU-institusjoner, arbeidsgivere og den sosiale dialogen, allierte i det sivile samfunnet, Tripartite Social Summit og EUs eksterne relasjoner.

